rahha läbbi kangeste nuheldud, mikspärast nemmad koddaniko peäle kadded ollid.

Öppetus.

Warrandusſed, mis meie jummala armo läbbi ning enneſe wäewa pärraſt ſaame, on üks kaunis jümmala ande, mis meie ilma kahjota woime prukida. Agga warrandusſed, mis üle kohtusſe läbbi on kokko pantud need on hinge waewaks ja surreks önnetusſeks.

Hiirid.

Keik hiirid tullid kokko nou piddama, kuida nemmad woikſid kaſſi eeſt ennaſt hoida, ja julgeste ümberjoosta, et ſe ühtegit pahha ennam ei teeks. Kui nemmad ollid kül nou piddand, ſiis nemmad moiſtid nenda, et kaſſi kaela ümmerpiddi kel-

loke ſeutud ſaama, ſeſt ſel wiſil on ikka kuulda, kuhho kas käib, ning nenda woiks igga üks ennaſt kahjo eeſt hoida. Agga üksi ei olli leida, kes ni julge olleks olnud kelloke ümber panna, ning nenda läks ſe nou toulesſe.

Öppetus.

Nou ilma wäggeta on nenda kui pea ilma käeta

Waene mees.

Üks waene halli peaga innimenne tulli werriſemisſega ühhe rikka mehhe jure, kes keik ommad warrandusſed ülles arwas, ja neiſt olli wägga paljo. Waene mees kummardas ja pallus nenda; armas herra! heidke ommeti ſedda armo minno peäle, ſeſt ſurm jouab liggi; andki ommeti